

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจร่วมทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พัก ในบริเวณ ชะอำ หัวหิน ปราณบุรี และสามร้อยยอด

Factors Influencing the Lodging Investment Decision in the
Areas of Hua-Hin, Chaam, Pranburi, and Saam Roi Yot

กฤษฎา สังขมณี

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Email: kris161988@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาระดับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักในเขตพื้นที่ ชะอำ หัวหิน ปราณบุรี และสามร้อยยอด 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุน และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุน ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมดได้มาจากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการจำนวน 220 ราย โดยการเลือกสุ่มแบบหลายขั้นตอนและจากการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ประกอบการจำนวนหนึ่ง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยแบบโลจิสติกส์ และการทดสอบไคสแควร์ ผลการวิจัยพบว่า 1) สามปัจจัยต่อไปนี้ สันทัดทรัพย์ที่ถือครอง สภาพภูมิศาสตร์และการบริหารงานภายในกิจการ มีความสำคัญอยู่ในระดับมากเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนของผู้ประกอบการ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ ปัจจัยด้านรูปแบบการดำเนินงานของกิจการ ประสบการณ์ ขนาดของธุรกิจ ศักยภาพในตลาด และกระบวนการทำงาน โดยทั้ง 5 ปัจจัยสามารถทำนายการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนได้ร้อยละ 88.20 และ 3) สามปัจจัยต่อไปนี้คือ ที่ตั้ง ประเภทสถานประกอบการ และลักษณะการดำเนินธุรกิจที่พัก มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกรูปแบบการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ปัจจัย, ร่วมทุน, ธุรกิจที่พัก

ABSTRACT

The three main objectives of this research included: 1) to study the essentials in selecting lodging investment in the area of Hua-Hin, Chaam, Pranburi, and Saam Roi Yot, 2) to study the factors influencing the selection of the model of investment, and 3) to study factors which had a relationship in selecting the model of investment. The data were collected from 220 lodging entrepreneurs via a questionnaire with multiple stages in sampling techniques. Also, in-depth interviews had been utilized with a specific number of entrepreneurs. The analysis was carried out by using a logistic regression analysis and chi-square test. The finding revealed three essential factors in lodging investment selection; there were real estate ownership, geography, and internal management. Factors influencing the selection of the model of investment with a 0.05 level of significance included the model of business, experience, size of business, market potential, and working process. These five factors were able to predict the model of investment with a 88.20 percent of accuracy of the time. Finally, these three factors, location, kind of business, and how to manage a lodging business, had a relationship with the selecting of model of investment with 0.05 statistically significance.

Keywords : Factors, Model of Investment,
Lodging Business

หลักการและเหตุผล

ยุคโลกาภิวัตน์ การเกิดภาวะการฉ้อโกงและถดถอยทางเศรษฐกิจจึงส่งผลกระทบเป็น วงกว้างต่อทุกประเทศ ทุกอุตสาหกรรม และต่อทุกคน การลงทุนและการใช้จ่ายในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมักใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหา โดยตลอด จากประมาณการของ World Travel and Tourism Council (WTTC) ประเทศไทยมีมูลค่าเพิ่มจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว 6.73% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติในปี พ.ศ. 2550 เมื่อรวมผลกระทบต่ออุตสาหกรรมอื่นแล้ว กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวคิดเป็น 14.92% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ มีการจ้างงานทั่วประเทศกว่า 4 ล้านคนของการจ้างงานทั้งหมด (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2551) จึงเป็นที่ยอมรับกันว่าทุกประเทศในโลก อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้เจริญเติบโตจนกลายมาเป็นสินค้าหลัก (McIntosh & Goeldner, 2003) สอดคล้องกับความเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยในทศวรรษที่ผ่านมา รายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอยู่ในลำดับ 1 หรือ 2 ตลอดเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้จากการส่งออกสินค้าออกในจำนวนนี้ส่วนใหญ่เป็นรายได้จากที่พักและอาหาร ปัญหาทางเศรษฐกิจครั้งนี้ก็เช่นกัน ประเทศไทยได้นำมาตรการที่เกี่ยวกับการลงทุนและสนับสนุนให้เกิด การกระตุ้นการท่องเที่ยวมาใช้แก้ปัญหา ซึ่งผลกระทบต่อประเทศไทยแยกได้เป็น 1) คาดว่าวิกฤติการเงินที่เริ่มในสหรัฐอเมริกาตั้งแต่ปี 2548 ส่งผลลุกลามไปทั่วโลกเสียหายไม่น้อยกว่า 1 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ ดังที่ได้กล่าวแล้วว่า ประเทศไทยจะแก้ปัญหาโดยใช้ภาคบริการ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเป็นตัวขับเคลื่อน ซึ่งปัจจัยที่สำคัญ การเดินทางท่องเที่ยวคือ รายได้ โดยรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในปี 2550 เพิ่มขึ้นเป็น 547.8 พันล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 10 ของมูลค่าการส่งออกของประเทศ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2551) อย่างไรก็ตามเหตุการณ์ที่บั่นทอนเศรษฐกิจ ประกอบด้วย ความไม่สงบในภาคใต้ ราคา น้ำมันที่สูงขึ้น และความไม่สงบทางการเมืองตั้งแต่ปี 2549 ถึงปี 2553 คาดว่านักท่องเที่ยวต่างชาตินักเดินทางเข้าประเทศไทยและลดระยะเวลาการพักและเดินทางไปยังประเทศอื่น เสียหายต่อธุรกิจที่พักและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกว่า 35,000 ล้านบาท (กรุงเทพธุรกิจ Biz Week, 12 เมษายน 2553) ธุรกิจที่ต้องลงทุนเกี่ยวเนื่องโดยตรงคือธุรกิจที่พัก ในปี

2550 การร่วมลงทุนของชาวต่างประเทศนั้นยังไม่น่ามากนัก นักลงทุนจากต่างประเทศร้อยละ 81.3 ถือหุ้นน้อยกว่า 50% (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2551) 2) เมื่อเศรษฐกิจไม่โต ผู้ประกอบการที่พักยังคงต้องประสบปัญหาการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน บางรายที่ธุรกิจพอที่จะขยายได้ก็ขาดเงินทุนในการขยายตัวอันเนื่องจากการเข้มงวดการให้สินเชื่อของธนาคารและอัตราดอกเบี้ยสูง ดังนั้นการที่ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักต้องประกอบสถานการณ์ให้อยู่รอดจึงต้องใช้แนวคิดทางนวัตกรรมทางการเงินด้วยการแปลงหนี้เดิมให้เป็นทุนหรือ หาผู้ร่วมทุนใหม่ เพื่อปรับโครงสร้างทางการเงินให้มีต้นทุนที่ต่ำลงและมีปริมาณเงินทุนเพียงพอ นอกจากนี้ผู้ประกอบการก็จะได้รับการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์สู่พัฒนาการและการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอนาคต (Buckley & Chapman, 2001) 3) สืบเนื่องจากการสำรวจพื้นที่ในบริเวณที่ทำการวิจัยมากกว่า 10 ครั้ง พบว่า ผู้ประกอบการโรงแรมและที่พักทั้งหมดจำนวน 416 แห่ง ส่วนมากเป็นธุรกิจที่ไม่ใหญ่ เมื่อมีปัญหาทางการเงินจะหาแหล่งเงินทุนเพื่อสนับสนุนการทำธุรกิจจากแขกที่มาพัก ทั้งนี้เป็นเพราะเหตุผลที่นักท่องเที่ยวที่มาพักทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศนิยมมาพักที่สถานที่เดิม ทำให้มีพัฒนาการจากการเป็นลูกค้ามาเป็นผู้ร่วมทุนและ 4) พื้นที่ทำการวิจัยมีลักษณะพิเศษ คือเป็นพื้นที่รอบพระราชวังไกลกังวล มีระบบความปลอดภัยที่ดี การเดินทางจากกรุงเทพฯ ไม่เกิน 3 ชั่วโมงมีความสะดวก เป็นพื้นที่จัดการประชุมระดับนานาชาติหลายครั้งได้รับผลสำเร็จเป็นอย่างดี สะท้อนถึงความน่าสนใจของพื้นที่ซึ่งจะเป็นการกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพมากขึ้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการต้องเร่งปรับตัว (Davidson, 1993) การลงทุนในต่างประเทศต้องตระหนักถึงขนาดของตลาด ต้นทุนค่าใช้จ่าย อุปสรรค และมาตรการจูงใจจากรัฐบาลทั้ง 2 ประเทศ (Dunning, 2000) ส่วนใหญ่การจูงใจได้แก่ การได้รับสิทธิพิเศษ ด้านภาษี การจัดความร่วมมือด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน รวมถึงเสถียรภาพด้านอัตราแลกเปลี่ยน (Treviño & Mixon, 2004) และการย้ายเข้าไปในต่างประเทศเพื่อใช้เป็นฐานการผลิต (Root, 2006) การลงทุนยังทำได้ในหลายรูปแบบ เช่น การลงทุนเองในประเทศ การส่งออก การร่วมทุน การให้ใบอนุญาต การมีสัญญาให้ผลิต การเป็นพันธมิตร รวมถึงการลงทุนเองทั้งหมดโดยต่างชาติ (ชนกรรณ์ กุณพลบุตร, 2549) ประเทศไทยเลือกใช้นโยบาย

การสนับสนุนและส่งเสริมการลงทุนโดยตรง รวมถึงการให้ความสะดวกและความพร้อมของนักลงทุนต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุนหรือร่วมลงทุนกับชาวไทยเพื่อเป็นการขยายฐานการทำธุรกิจและสนับสนุนการขยายตัวในระยะยาว เพราะมีความพร้อมและได้เปรียบด้านสภาพภูมิศาสตร์ วัตถุดิบ ทรัพยากรธรรมชาติ แรงงาน และด้านการตลาด (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, 2551) ทั้งนี้ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในประเทศไทยในภาพรวม คือ สภาพเศรษฐกิจไทย พิจารณาจากความต้องการของตลาดคู่แข่ง สภาพแวดล้อมของนโยบายรัฐบาล อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย และอัตราแลกเปลี่ยนกฎหมาย รวมถึงสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน (อรรถกาสีบุญเรือง บริมเบิล, 2552) สรุปได้ว่าการลงทุนในภาคบริการ โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวขึ้น น่าจะเป็นแนวทางที่ใช้แก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ผู้ประกอบการที่พึงใช้ตัดสินใจลงทุน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุน (ว่าจะลงทุนเองทั้งหมดหรือจะร่วมทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พึง)
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุน (ว่าจะลงทุนเองทั้งหมดหรือจะร่วมทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พึง)

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย

1. แนวคิดการร่วมทุน
2. ทฤษฎีปัจจัยในการเป็นผู้ประกอบการ
3. ทฤษฎีแหล่งที่ตั้ง
4. ทฤษฎีต้นทุนทางธุรกรรม
5. ทฤษฎีการลงทุนระหว่างประเทศ
6. ทฤษฎีองค์กร
7. ทฤษฎีการทำให้เป็นส่วนหนึ่งขององค์กร

8. ทฤษฎีกระบวนการแปรสภาพเป็นบริษัทข้ามชาติ

9. ทฤษฎีสั่งเคราะห์ที่ปัจจัยกำหนดการลงทุน

โดยมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเช่น Johanson & Vahlne (2006) ทำการศึกษาเรื่อง Commitment and Opportunity Development in the Internationalization Process: A Note on the Uppsala Internationalization Process Model พบว่าประสบการณ์ของแต่ละฝ่าย การเรียนรู้ถ่ายทอดข้อมูลกัน การขยายตัวและส่วนแบ่งตลาด ความพร้อมด้านแรงงาน มีผลต่อการร่วมทุน ขณะที่ Zhao & Zhu (2000) ศึกษาเรื่อง Location Factors and Country of Origin Differences: An Empirical Analysis of FDI in China พบว่าการที่รัฐบาลบริหารประเทศให้เกิดความเสี่ยงต่ำ มีเสถียรภาพทางการเมือง จัดระบบโครงสร้างพื้นฐานให้พร้อม รักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราให้มีเสถียรภาพ มีผลต่อการร่วมทุน ส่วน Tomlin (2000) ศึกษาเรื่อง The effects of model specification on foreign direct investment models: An application of count data models พบว่าอัตราดอกเบี้ย อัตราแลกเปลี่ยน การให้ความสำคัญทางการเงินของผู้บริหาร และแหล่งเงินทุน มีผลต่อการร่วมทุน และงานวิจัยหลายชิ้นของ Dunning ที่กล่าวถึง OLI Theory (Ownership specific, Location specific, Internalization specific) ที่ศึกษาด้านการค้าการลงทุนทางตรงในหลายประเทศแล้วพบว่าการศึกษาโอกาสการลงทุนตลอดจนการเลือกรูปแบบการลงทุน จะมีปัจจัยพิจารณาประกอบด้วยปัจจัยการเป็นเจ้าของกิจการ ทำเลที่ตั้ง และการบริหารงานภายในกิจการ

ระเบียบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยกำหนดให้เป็นการทำวิจัยที่มุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจร่วมทุนของผู้ประกอบการที่พึง โดยแบ่งเนื้อหาและวิธีการวิจัยเป็น 2 แนวทาง คือศึกษาเรื่องราวที่เกี่ยวข้องจากเอกสารต่างๆ และทำการทบทวนวรรณกรรมที่จัดว่ามีความเกี่ยวข้องทั้งหมด จากนั้นก็จะใช้วิธีการวิจัยในเชิงปริมาณวิเคราะห์ ด้วยวิธีการถดถอยโลจิสติกทวิ (Binary Logistic Regression Analysis) และ

การทดสอบไคสแควร์ หลังจากใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณแล้ว ผู้วิจัยจะใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบเจาะจงจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้บริหารที่פקที่มีส่วนกำหนดนโยบายกิจการอีกด้วย

ขอบเขตด้านเวลา สำหรับเวลาในการทำวิจัยครั้งนี้มีระยะเวลา 3 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 - 2553

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดให้ประชากร คือกิจการโรงแรมในอำเภอชะอำ จำนวน 35 แห่ง และที่פקรูปแบบอื่น 72 แห่ง กิจการโรงแรมในอำเภอหัวหิน 168 แห่ง และที่פקรูปแบบอื่น 88 แห่ง กิจการโรงแรมในอำเภอบางปะอิน 27 แห่งและที่פקรูปแบบอื่น 7 แห่ง กิจการโรงแรมในอำเภอสรรพยา 7 แห่ง และที่פקรูปแบบอื่น 12 แห่ง รวมโรงแรมและที่פקทั้งสิ้นในการวิจัยในครั้งนี้ 416 แห่ง เมื่อคำนวณตามสูตรของยามาเน่ (Yamane, 1967) โดยกำหนดอัตราความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ในอัตราร้อยละ 5 จำนวนกิจการที่פקที่ควรสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่างจะเท่ากับ 204 กิจการ แต่ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูล 220 กิจการเพื่อกันข้อมูลบางรายการที่อาจไม่สมบูรณ์ ทั้งนี้จะทำการสุ่มตัวอย่างโดยการเลือกสุ่มแบบหลายขั้นตอน เริ่มจากกำหนดตัวอย่างจำนวนสถานประกอบการที่פקในแต่ละอำเภอที่จะสุ่มมาเป็นตัวแทนประชากรตามสัดส่วนตัวอย่างต่อประชากรทั้งหมด จากนั้นจะทำการสุ่มเลือกตัวอย่าง ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากรายชื่อที่פקจากทุกประเภทของที่פקแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) อีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ผู้ที่ให้ข้อมูลต้องเป็นเจ้าของกิจการ หรือผู้บริหารกิจการโรงแรมและที่פקที่สามารถกำหนดนโยบายและตัดสินใจในธุรกิจได้

ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่ทำการวิจัยนี้อยู่ในบริเวณ 4 อำเภอ ประกอบด้วย ชะอำ หัวหิน ปราณบุรี และสามร้อยยอด

ผลการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้รับข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้บริหารชาย 115 คน มากกว่าผู้บริหารหญิงที่ให้ ข้อมูล 105 คน ด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนเท่ากัน เมื่อใช้เกณฑ์อายุ 40 ปี ผู้บริหารส่วนมากสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า และส่วนใหญ่มีสถานภาพที่สมรสแล้ว

2. ผู้ประกอบการมากกว่าครึ่งเล็กน้อยต้องการลงทุนด้วยตนเองส่วนที่ต้องการร่วมทุนนั้นต้องการร่วมทุนกับนักธุรกิจไทยด้วยกันเองมากที่สุด รองลงมาเป็นการร่วมทุนกับนักธุรกิจอเมริกัน และต้องการเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และมีอำนาจในการจัดการเหมือนเดิม ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาดกลางและเล็กมีพนักงานไม่เกิน 50 คน มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่า 10 ล้านบาท มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 1 ล้านบาท และไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากหน่วยงานรัฐ โดยผลประกอบการตั้งแต่ปี 2548 ถึงปี 2551 มีผลกำไรต่ำกว่าปีละ 3 ล้านบาท ตั้งแต่ปี 2549 เป็นต้นมามีกิจการมีผลการดำเนินงานขาดทุน ส่วนกิจการที่มีกำไรก็เริ่มขาดสภาพคล่องทางการเงิน ในปี 2552 ผู้ประกอบการราวครึ่งหนึ่งเห็นว่ามียุทธการขยายตัวของการประกอบการเพิ่มขึ้นบ้างแต่ไม่มาก ธุรกิจที่פקในบริเวณนี้เกือบทั้งหมดมีการใช้ทรัพยากรและพนักงานในพื้นที่เป็นส่วนมาก

3. ปัจจัยที่ผู้ประกอบการที่פקในเขตชะอำ หัวหิน ปราณบุรี และสามร้อยยอดใช้ตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนในสมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกส์ ด้วยวิธีการวิเคราะห์แบบ Enter พบว่ามีเพียง 5 ตัวแปรเท่านั้นที่สามารถพยากรณ์โอกาสการร่วมทุนได้ ดังแสดงในตาราง 1

ตารางที่ 1 ปัจจัยที่ผู้ประกอบการที่พึงใช้ตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุน

	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)	95.0% C.I. for EXP(B)	
							Lower	Upper
ความสำคัญในการถือครองทรัพย์สิน								
การมีความสัมพันธ์ของเครือข่ายในการประกอบกิจการ (RELATION)	1.218	0.664	3.365	1	0.067	0.296	0.081	1.087
รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ (PATTERN)	1.618	0.609	7.065	1	0.008	0.198	0.060	0.654
ประสบการณ์ในวงการธุรกิจ (EXPERIENCE)	1.230	0.609	4.076	1	0.043	0.292	0.089	0.965
ขนาดของธุรกิจ (SIZE)	1.610	0.678	5.632	1	0.018	5.002	1.323	18.903
ปัจจัยด้านศักยภาพในตลาด (POTENTIAL)	1.262	0.470	7.216	1	0.007	3.533	1.407	8.872
ปัจจัยด้านศักยภาพของบุคลากร (PERSONAL)	0.156	0.542	0.083	1	0.773	1.169	0.404	3.382
ความสำคัญในสภาพภูมิศาสตร์								
นโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับกฎหมายการลงทุน (GOVERNMENT)	0.857	0.617	1.930	1	0.165	0.424	0.127	1.422
โครงสร้างพื้นฐาน (INFRASTRUCTURE)	0.290	0.592	0.241	1	0.624	1.337	0.419	4.264
การตลาดในพื้นที่ (MARKET)	0.252	0.528	0.228	1	0.633	0.777	0.276	2.187
ความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการ								
การมีแนวคิดทางนวัตกรรม (INNOVATION)	0.088	0.535	0.027	1	0.869	1.092	0.383	3.113
ความเสี่ยงทางการเงิน (FINANCE)	0.132	0.592	0.050	1	0.824	0.876	0.275	2.797
การเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม (TECHNOLOGY)	0.113	0.608	0.034	1	0.853	1.119	0.340	3.683
การให้ความสำคัญกับลูกค้า (CUSTOMER)	0.484	0.649	0.556	1	0.556	0.616	0.173	2.199
กระบวนการทำงาน (PROCESS)	3.226	0.699	21.305	1	0.000	25.169	6.398	99.018
ค่าคงที่ (CONSTANT)	6.387	2.001	10.190	1	0.001	0.002		

จากตารางพบว่า 5 ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์โอกาสการร่วมทุนประกอบด้วยปัจจัยด้านกระบวนการทำงาน ขนาดของธุรกิจ ศักยภาพในตลาด ประสบการณ์ในวงการ

และรูปแบบการดำเนินงานของกิจการ ส่วนอำนาจในการทำนายความถูกต้องของการพยากรณ์ ที่ทำนายได้ร้อยละ 88.2 แสดงดังตาราง 2

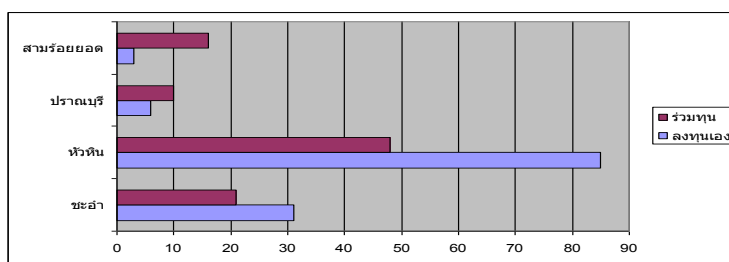
ตารางที่ 2 ร้อยละของการทำนายความถูกต้องของการพยากรณ์

รายการ			การพยากรณ์		
			รูปแบบการลงทุน		ความถูกต้องของการพยากรณ์
			ลงทุนเองทั้งหมด	ร่วมทุน	
Step 0	รูปแบบการลงทุน	ลงทุนเองทั้งหมด	114	8	93.40
		ร่วมทุน	18	80	81.60
	Overall Percentage				88.20

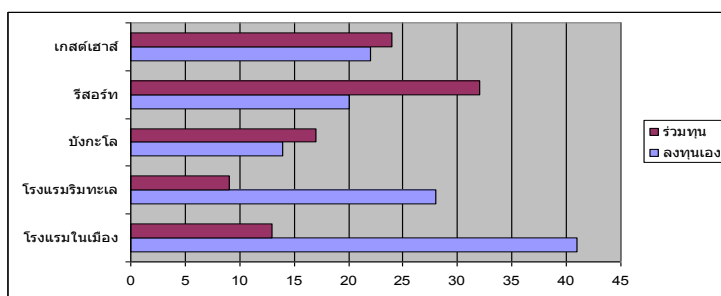

4. ผลการทดสอบความสัมพันธ์โดยการทดสอบไคสแควร์ พบว่ารูปแบบการลงทุนมีความสัมพันธ์กับที่ตั้งของสถานประกอบการที่พ้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกิจการที่จะลงทุนเองทั้งหมดส่วนใหญ่อยู่ที่หัวหิน รองลงไปคือที่ชะอำ ส่วนกิจการที่จะร่วมทุนนั้นประมาณครึ่งหนึ่งของการร่วมทุนอยู่ที่หัวหิน รองลงไปอยู่ในบริเวณชะอำ และรูปแบบการลงทุนขึ้นอยู่กับประเภทของสถานประกอบการที่พ้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กิจการที่จะลงทุนเองทั้งหมดส่วนใหญ่เป็นโรงแรมในเมือง รองลงไปเป็นโรงแรมที่อยู่บริเวณริมทะเล

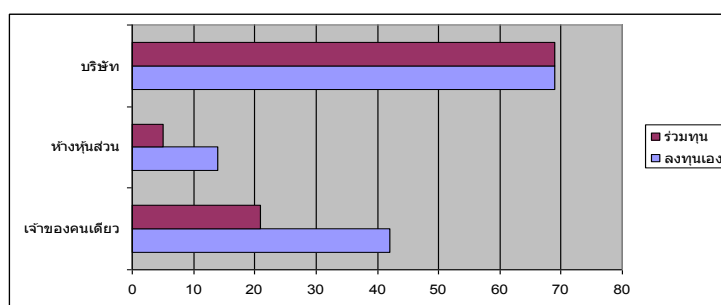
ในส่วนของกิจการที่จะร่วมทุนนั้นส่วนใหญ่เป็นรีสอร์ท รองลงไปเป็นเกสต์เฮาส์ รวมทั้งรูปแบบการลงทุนมีความสัมพันธ์กับลักษณะการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการที่พ้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้กิจการที่จะลงทุนเองทั้งหมดประมาณครึ่งหนึ่งเป็นบริษัทและบริษัทมหาชน รองลงไปเป็นกิจการเจ้าของคนเดียว ส่วนของกิจการที่จะร่วมทุนนั้นส่วนใหญ่เป็นบริษัทและบริษัทมหาชน รองลงไปเป็นกิจการเจ้าของคนเดียว เช่นเดียวกัน ดังภาพทั้ง 3

ภาพที่ 1 ความสัมพันธ์รูปแบบการลงทุนกับสถานที่ตั้ง

ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์รูปแบบการลงทุนกับประเภทของสถานประกอบการ

ภาพที่ 3 ความสัมพันธ์รูปแบบการลงทุนกับลักษณะการดำเนินธุรกิจ

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

อภิปรายผลการวิจัยได้ว่า สำหรับกลุ่มผู้ประกอบการที่พิกที่ต้องการร่วมทุนนั้นจะต้องการร่วมทุนกับนักธุรกิจสัญชาติไทยด้วยกันเพราะสื่อสารเข้าใจกันง่าย มีวัฒนธรรมคล้ายคลึงกันกว่า นักลงทุนต่างชาติ รองลงไปจึงจะต้องการร่วมทุนกับนักธุรกิจจากสหรัฐอเมริกา โดยผู้ประกอบการต้องการเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่เช่นเดิม เพียงต้องการให้ผู้มาร่วมทุนนั้นช่วยในด้านการหาลูกค้าเพื่อเป็นการสร้างเสริมรายได้หรือสภาพคล่องให้กับกิจการ แต่ถ้ามีส่วนของเงินทุนเข้ามาด้วยก็นับว่าเป็นประโยชน์ จึงเกิดการร่วมทุนแบบชั่วคราวชั่วคราวเมื่อทำการชำระคืนหุ้นส่วนกันแล้วในภายหลังก็มีการร่วมทุนกันอีก กิจการจำนวนมากไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และต้องการสนับสนุนส่งเสริมเพื่อให้เกิดการลงทุนที่สะดวกเช่น อัตราดอกเบี้ยที่ต่ำ ระยะเวลาชำระคืนที่ยาวนานและมีระยะเวลาปลอดชำระคืน รวมถึงความรู้ทางวิชาการต่างๆด้วย สำหรับในการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่าประกอบด้วยปัจจัย 3 ด้านที่มีระดับความสำคัญในระดับมาก ส่งผลให้มีอิทธิพลต่อการเลือกรูปแบบการลงทุน ได้แก่ ปัจจัยความสำคัญในสินทรัพย์ที่ถือครอง มีองค์ประกอบคือการมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจ รูปแบบการดำเนินงานของกิจการ ประสิทธิภาพ ขนาดของธุรกิจ ศักยภาพและขนาดของตลาด และศักยภาพของบุคลากร ปัจจัยความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์มีองค์ประกอบ คือ นโยบายรัฐบาล โครงสร้างพื้นฐาน และตลาดในพื้นที่ ปัจจัยความสำคัญในการบริหารงานภายในกิจการมีองค์ประกอบ คือ แนวคิดทางนวัตกรรมความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้นวัตกรรม การให้ความสำคัญกับลูกค้า และกระบวนการทำงานสำหรับวัตถุประสงค์ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการลงทุนนั้น กล่าวได้ว่าเมื่อผู้วิจัยใช้สมการการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกพบว่ามี 5 ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์โอกาสการร่วมทุนได้คือ กระบวนการทำงาน ขนาดของธุรกิจ ศักยภาพในตลาด ประสิทธิภาพ และรูปแบบการดำเนินงานของกิจการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Dunning (2000) เรื่อง The Eclectic Paradigm as an Envelope for Economics and Business Theories of MNE Activity ในด้านการวิจัยเชิงคุณภาพได้ทำขึ้นด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารกิจการที่พิก 13 รายด้วยคำถามจำนวน 8 ข้อ นั้น

เป็นการทำในภายหลังจากการทำการวิเคราะห์ผลการวิจัยในเชิงปริมาณแล้ว พบว่าประเด็นส่วนใหญ่ที่ได้รับคำตอบมีความใกล้เคียงกันมากและสอดคล้องกับผลที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ

เนื่องจากผู้วิจัยให้ความสำคัญไปที่กิจการที่ต้องการร่วมทุน เพราะกิจการที่ดำเนินไปได้เองและไม่มีปัญหาทางการเงิน แสดงว่ายังดูแลตนเองได้ดีในภาวะที่มีวิกฤติการณ์ทางการเงินจากทั้งนอกและในประเทศ ส่วนกิจการที่เริ่มมีปัญหาดทางการเงินเป็นกลุ่มที่น่าสนใจว่าผู้บริหารจะมีการบริหารกิจการอย่างไรและด้วยเหตุปัจจัยใด โดยผู้วิจัยจัดสิ่งที่ผู้บริหารให้แนวความคิดเห็นที่มีอิทธิพลต่อการร่วมทุน ทั้งจากปัจจัยภายนอกกิจการและปัจจัยจากภายในกิจการเองได้เป็น 4 ด้าน คือ 1) การให้ความสำคัญในสินทรัพย์ที่กิจการถือครองอยู่ ประกอบด้วย การมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในธุรกิจ ทั้งนี้การมีประสบการณ์ในธุรกิจมีส่วนช่วยให้มีแนวคิดจากเหตุการณ์ที่ผ่านมา อันจะนำมาสู่แนวทางการปรับใช้กับการเผชิญสิ่งที่มีผลอยู่ในปัจจุบัน รวมถึงขนาดธุรกิจที่เหมาะสมกับเงินทุนทรัพยากรและจำนวนบุคลากร 2) การให้ความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์ ประกอบด้วยนโยบายรัฐบาลที่ให้ การสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ แต่ที่ต้องปรับปรุงเช่นการช่วยเหลือด้วยมาตรการกฎหมายทางการเงินและภาษีต่อผู้ประกอบการ มีการจัดโครงสร้างพื้นฐานให้เกิดความสะดวก และตลาดในพื้นที่ที่ยังมีผลในทางลบอยู่จากการหดตัวของการท่องเที่ยวอันเนื่องจากเสถียรภาพทางการเมืองและความมั่นคงของรัฐบาล 3) การให้ความสำคัญด้านการบริหารงานภายในกิจการ ประกอบด้วยแนวคิดทางนวัตกรรมที่ผู้บริหารต้องมีแนวคิดใหม่ๆ ในการปรับปรุงประยุกต์กิจการให้มีบริการที่มีความทันสมัยเข้าได้กับความต้องการของลูกค้าและทัดเทียมให้สามารถแข่งขันได้ โดยต้องให้ความสำคัญในการบริหารจัดการกับความเสี่ยงทางการเงินด้านจำนวนเงิน ต้นทุนของเงิน และแหล่งในการได้มาของเงินทุนนั้น นอกจากนี้กิจการต้องมีการปรับตัวอยู่เสมอให้สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ๆ ได้ เพื่อเป็นการเน้นความสำคัญกับลูกค้าในด้านการบริการที่สะดวกสบาย ถูกใจ และมีความปลอดภัย รวมถึงด้านกระบวนการทำงานที่มีการใช้ทรัพยากรคนซึ่งมีความสำคัญมากในงานด้านบริการผสานรวมไปกับการใช้เทคโนโลยี อันส่งผลให้เกิด

การบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความประหยัดและลดต้นทุนในบางด้านลงไปได้ และ 4) ลักษณะของกิจการประกอบ ด้วยตำแหน่งที่ตั้งที่พร้อมด้วยปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานและ สิ่งอื่นๆ และอุดมด้วยทรัพยากรธรรมชาติทางการท่องเที่ยว และได้ประโยชน์จากนโยบายการบริหารจัดการจากหน่วยงาน ของรัฐอย่างจริงจัง ซึ่งทั้ง 4 อำเภอที่เป็นพื้นที่ทำการวิจัย จัด ได้ว่ามีความพร้อมในระดับดี และมีปัจจัยภายในที่มีระบบ การจัดการกับลูกค้าอย่างดีจนลูกค้าเกิดความภักดีกับกิจการ เนื่องจากผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ ตลอดจนมีเครือข่ายในวงการธุรกิจ มีขนาดธุรกิจที่เหมาะสม จะเป็นสิ่งที่มีผลต่อการหาผู้มาร่วมทุน และในการร่วมทุนจะมี แนวทางหาผู้มาร่วมทุนโดยที่ผู้บริหารเดิมยังคงถือหุ้นใหญ่ และมีอำนาจในการบริหารจัดการอยู่ แต่จะเน้นประโยชน์จาก การมีเครือข่ายของผู้มาใหม่และเงินทุนจากผู้มาใหม่เพียง บางส่วน จะเป็นการแก้ปัญหาการขาดสภาพคล่องทางการเงิน ให้กับธุรกิจที่ฟักได้อย่างยั่งยืน ขณะที่กิจการขนาดเล็ก ประเภทเจ้าของคนเดียวโอกาสการเติบโตเป็นไปได้ยาก กิจการที่ดำเนินไปได้ด้วยตนเองต้องอยู่ในทำเลที่ดีมากๆ เช่น ใกล้แหล่งจับจ่ายใช้สอยเช่นตลาดกลางคืน และกิจการเองก็ ต้องมีการบริหารจัดการที่ดีด้วย ถ้าเริ่มมีปัญหาทางการเงิน และหาผู้ร่วมทุนก็ต้องมีศักยภาพในการเติบโตอยู่บ้าง แต่ถ้า ไม่มีศักยภาพในการเติบโตแน่ๆ ธุรกิจมีขนาดเล็กมากและ จับกลุ่มลูกค้าแบบเจาะจงเช่นกลุ่มชาวต่างประเทศที่นิยม การแบกเป้มาท่องเที่ยว จะมีปัญหาทางการเงินอย่างมากและ ต้องการหาแหล่งเงินทุนภายนอกมาช่วยเหลืออย่างมาก หาก กลับถูกพิจารณาว่าความเสี่ยงสูงมากจึงไม่มีแหล่งทุนใดให้ ความช่วยเหลือได้เลย จึงน่าจะเป็นกลุ่มที่ต้องการความ ช่วยเหลือมากที่สุดและเร่งด่วนที่สุด และในการร่วมทุนจะมี แนวทางหาผู้มาร่วมทุนโดยที่ผู้บริหารเดิมยังคงถือหุ้นใหญ่ และมีอำนาจในการบริหารจัดการอยู่เช่นเดิม เน้นประโยชน์ จากการมีเครือข่ายของผู้มาใหม่และเงินทุนจากผู้มาใหม่ เพียงบางส่วนเท่านั้น ซึ่งจะเป็นการแก้ปัญหาการขาดสภาพ คล่องทางการเงินให้กับธุรกิจที่ฟักได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังค้นพบว่าการร่วมทุนของธุรกิจที่ฟักในพื้นที่ ยังมี ความหมายรวมถึงการร่วมทุนเพียงชั่วคราวชั่วคราวในเวลา สั้นๆ เพื่อประโยชน์ให้ธุรกิจดำเนินไปได้อย่างมีสภาพคล่อง พอสมควร เมื่อธุรกิจผ่านช่วงเวลาที่มีปัญหาทางการเงินนั้น

ไปแล้ว จะมีการแบ่งปันประโยชน์ระหว่างกันและเป็นอิสระ ต่อกัน ในภายหลังก่อจากร่วมทุนกันใหม่ได้อีก ซึ่งมีความ สอดคล้องกับแนวทางทฤษฎีสังเคราะห์ปัจจัยกำหนดการ ลงทุน (Eclectic Paradigm Theory) ของ Ekrem & Keith (1998) และงานวิจัยหลายชิ้นของ Dunning ที่กล่าวถึง OLI Theory (Ownership specific, Location specific, Inter- nalization specific) ที่ศึกษาด้านการค้าการลงทุนทางตรง ในหลายประเทศแล้วพบว่าทฤษฎีการพิจารณาโอกาสการลงทุน ตลอดจนการเลือกรูปแบบการลงทุนนั้นมีปัจจัยในการใช้ พิจารณาประกอบด้วยการเป็นเจ้าของกิจการ ทำเลที่ตั้ง และ การบริหารงานภายในกิจการ

ในส่วนข้อเสนอแนะเชิงนโยบายคือ รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือด้านสภาพคล่องทางการเงินกับผู้ ประกอบการธุรกิจ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ คือ รัฐบาลควรมี มาตรการที่จะฟื้นฟูสภาพคล่องผ่านกลไกธนาคารของรัฐโดย ให้เงินกู้อัตราดอกเบี้ยต่ำ มีระยะเวลาการปลอดการชำระเงินต้น ให้สิทธิพิเศษทางด้านภาษี จัดให้มีการพบกันของคู่เจรจาทาง การค้าและการร่วมทุนของธุรกิจที่ฟัก สนับสนุนส่งเสริมและ ให้การช่วยเหลือด้านโครงสร้างเงินทุนของผู้ประกอบการ ธุรกิจที่ฟักให้มีสภาพคล่องในการทำธุรกิจ หรือขยายธุรกิจ เมื่อมีโอกาส และควรมีหน่วยงานของรัฐเช่นธนาคารพัฒนา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ที่เป็น เจ้าภาพในด้านการให้ความรู้ทางวิชาการสมัยใหม่ การหา ตลาดใหม่ๆ สำหรับในอนาคตผู้วิจัยคิดว่าน่าจะศึกษาต่อยอด ต่อไปอีกว่า เพราะเหตุใดนักธุรกิจในพื้นที่นี้จึงเลือกร่วมทุน กับนักธุรกิจจากชาติตะวันตกอย่างสหรัฐอเมริกา และการ ร่วมทุนกับชาวอเมริกันนั้นมีปัจจัยใดที่เหมือนต่างหรือคล้าย กับการร่วมทุนกับชาวไทย เพื่อที่นักธุรกิจในพื้นที่อาจใช้เป็น แนวทางส่วนหนึ่งในการประกอบการตัดสินใจปรับปรุงโครงสร้าง ทางการเงินให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- [1] กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. (2551). *นโยบายการส่งเสริมการลงทุน*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- [2] การเมืองพ่นพิษอุตสาหกรรมกิจดัง. (2553, เมษายน). *กรุงเทพธุรกิจ Biz Week*, 5 (303), หน้า 12.
- [3] การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2551). *สรุปสถานการณ์การท่องเที่ยวภายในประเทศ ประจำปี 2548*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- [4] ชนงกรณ์ กุณฑลบุตร. (2549). *การบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [5] สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2551). *ประมวลข้อมูลสถิติที่สำคัญของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- [6] อรรถกาศ สันยุรธะ. (ผู้ผลิตรายการ). (2552, มกราคม 16). *ชวนลงทุนท่ามกลางพายุเศรษฐกิจ* [รายการโทรทัศน์]. กรุงเทพฯ: สถานีโทรทัศน์ช่องทรู-วิชั่น 8.
- [7] Buckley, P.J., & Chapman, M. (2001). The dynamics of International Competition. *International Business Review*, 10 (1), 129 - 130.
- [8] Davidson, W.H. (1993). Beyond re-engineering: The three phases of business transformation. *IBM systems Journal*, 32 (1), 485 - 499.
- [9] Dunning, J.H. (2000). The Eclectic Paradigm as an envelope for economics and business theories of MNE activity. *Journal of International Business Studies*, 40 (1), 163 - 190.
- [10] Ekrem, T., & Keith, W.G. (1998). Determinants of foreign direct investment in Turkey. *Thunderbirds International Business Review*, 40 (3), 56 - 72.
- [11] Johanson, J., & Vahlne, J.E. (2006). Commitment and opportunity development in the internationalization Process : A note on the Uppsala internationalization process model. *Journal of International Business Studies*, 46 (2), 165 - 178.
- [12] McIntosh, W.R., & Goeldner, R.C. (2003). *Tourism: Principles, practice, philosophies*. New York: John Wiley & Sons.
- [13] Root, F.R. (2006). *Designing entry strategies for international markets*. Lexington, MA: Lexington Books.
- [14] Tomlin, K. M. (2000). The effects of model specification on foreign direct investment models : An application of count data models. *Southern Economics Journal*, 67 (2), 48 - 54
- [15] Treviño, L.J., & Mixon, F.G., (2004). Strategic factors affecting foreign direct investment decision by multi-national enterprises in Latin America. *Journal of World Business*, 39 (3), 233 - 243.
- [16] Yamanae, T. (1967). *Statistics: An introductory* (2 nd ed.). New York: Harper and Row.
- [17] Zhao, H. & Zhu, G. (2000). Location Factors and Country of Origin Differences: An Empirical Analysis of FDI in China. *Multinational Business Review*, 8 (1), 60 - 73.